

Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην πρόληψη του εγκλήματος:

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Οι ΣΔΙΤ γίνονται όλο και πιο διαδεδομένες στην κοινωνία, εν μέρει επειδή μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές ανάλογα με το θέμα, τους στόχους και το επίπεδο δέσμευσης των εταίρων. Ωστόσο, λόγω αυτής της ποικιλίας των συμπράξεων, η δημιουργία και η συνέχιση των ΣΔΙΤ συνδέονται με ορισμένες προκλήσεις.

Παραπομπή

ΕΕUCPN (2023). Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην πρόληψη του εγκλήματος: προκλήσεις και συστάσεις. Βρυξέλλες: EUCPN.

Νομική ειδοποίηση

Το περιεχόμενο της παρούσας δημοσίευσης δεν αντικατοπτρίζει κατ' ανάγκη την επίσημη γνώμη οποιουδήποτε κράτους μέλους της ΕΕ ή οποιουδήποτε οργανισμού ή οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Συγγραφέας

Sarah Bosman, Υπεύθυνη Έρευνας, Γραμματεία EUCPN.

Μέρος του έργου "EUCPN Secretariat", Ιούλιος 2023, Βρυξέλλες
Με την οικονομική υποστήριξη του Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Αστυνομία

Πίνακας περιεχομένων

<u>Εισαγωγή</u>	4
<u>Δημιουργία σύμπραξης</u>	6
Ευθυγράμμιση προτεραιοτήτων και δημιουργία κοινών στόχων	7
Οικοδόμηση εμπιστοσύνης	9
<u>Λειτουργία σύμπραξης</u>	11
Αποτελεσματικές σχέσεις σύμπραξης	13
Εγκαθίδρυση της συνέχειας	14
Κοινή χρήση (ασύμβατων) πληροφοριών	16
<u>Κουλτούρα σύμπραξης</u>	18
Κουλτούρα προσανατολισμένη στη σύμπραξη	19
Ευρωπαϊκές ευκαιρίες ΣΔΙΤ	20
<u>Συμπέρασμα</u>	22
<u>Υποσημειώσεις</u>	23

Εισαγωγή

Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) είναι συμφωνίες μεταξύ δημόσιων φορέων (π.χ. μιας κυβέρνησης, ενός δήμου ή φορέων επιβολής του νόμου) και ενός ή περισσότερων ιδιωτικών φορέων (π.χ. μικρών ή/και μεγάλων εταιρειών και επιχειρήσεων). Το παρόν έγγραφο εξαιρεί τις συμπράξεις με αποκλειστικά μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, όπως οι ΜΚΟ. Ως εκ τούτου, οι ιδιωτικοί φορείς κατηγοριοποιούνται ως κερδοσκοπικές ενώσεις.¹ Ωστόσο, αυτό δεν μειώνει τον πολύτιμο ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι μη κερδοσκοπικές οργανώσεις στη δημιουργία ή/και τη συνέχιση των ΣΔΙΤ, καθώς συχνά διαθέτουν σχετική εμπειρογνώμοσύνη και διασυνδέσεις στον επιχειρηματικό κόσμο.

Δεν υπάρχει ένας καθορισμένος ή γενικά αναγνωρισμένος ορισμός των ΣΔΙΤ, καθώς μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές, ανάλογα με τους στόχους, τη δομή, τον τομέα εστίασης κ.λπ.² Παρόλα αυτά, προσφέρουν πολύτιμες εναλλακτικές λύσεις για τα παραδοσιακά έργα δημόσιων συμβάσεων, καθώς οι ΣΔΙΤ μπορούν να παρέχουν πρόσθετη χρηματοδότηση και να επιτρέπουν το συνδυασμό δημόσιας και ιδιωτικής τεχνογνωσίας.³ Παρ' όλα αυτά, πρέπει να παραμείνουμε προσεκτικοί ώστε να μην χαρακτηρίζουμε κάθε τύπο

συνεργασίας ως σύμπραξη. Υπάρχουν διάφοροι τύποι συμμαχιών στις οποίες οι εταίροι αλληλοενημερώνονται, μοιράζονται πληροφορίες ή οργανώνουν σποραδικά μια δραστηριότητα από κοινού. Μια αποτελεσματική ΣΔΙΤ, από την άλλη πλευρά, παίρνει τη μορφή μιας διαρκούς συνεργασίας στην οποία όλοι οι εταίροι αναλαμβάνουν συγκεκριμένα καθήκοντα προκειμένου να επιτύχουν κοινούς και διαρκείς στόχους.

Ακολουθούν τα βασικά σημεία σχετικά με την εφαρμογή των ΣΔΙΤ στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος:

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΔΙΤ

- **Ευθυγράμμιση των προτεραιοτήτων για την επίτευξη κοινών στόχων:** Είναι σημαντικό να καθοριστεί εκ των προτέρων με σαφήνεια ο σκοπός της ΣΔΙΤ, προκειμένου να καθοριστούν κοινοί στόχοι και επιδιώξεις πάνω στους οποίους μπορούν να εργαστούν όλοι οι εμπλεκόμενοι εταίροι.
- **Οικοδόμηση εμπιστοσύνης:** Η έλλειψη εμπιστοσύνης, λόγω υφιστάμενων προκαταλήψεων, ανισορροπιών εξουσίας ή διαφορετικών αξιών και κανόνων, μπορεί να αποφευχθεί μέσω της αμοιβαίας διαβεβαίωσης και ενός βασικού βαθμού εμπιστοσύνης, για παράδειγμα με την πραγματοποίηση τακτικών προσωπικών συναντήσεων για την ανάπτυξη επαγγελματικών σχέσεων.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΔΙΤ

- > **Αποτελεσματικές σχέσεις σύμπραξης:** Αποτελεσματική συνεργασία μπορεί να δημιουργηθεί με την επίσημη καθιέρωση σαφών μηχανισμών εργασίας και ενός συστήματος επικοινωνίας στο πλαίσιο της σύμπραξης.
- > **Καθιέρωση συνέχειας:** Ο σαφής καθορισμός των ρόλων, των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων όλων των εταίρων θα ενισχύσει τη συνέχεια και τη λειτουργία μιας ΣΔΙΤ.
- > **Κοινή χρήση (ασύμβατων) δεδομένων:** Οι προσαρμοσμένες αλλαγές πολιτικής θα πρέπει να στοχεύουν στη μείωση των νομοθετικών, οργανωτικών ή τεχνικών εμποδίων στους διαύλους ανταλλαγής δεδομένων.

ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΣΔΙΤ

- > **Κουλτούρα προσανατολισμένη στη σύμπραξη:** τα εργαλεία πολιτικής πρέπει να ενισχύσουν την τυποποίηση και τη διαφάνεια των ΣΔΙΤ τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η κύρια ομάδα-στόχος αυτής της δημοσίευσης είναι οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι γενικά υπεύθυνοι για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων, την εφαρμογή της νομοθεσίας και τη λήψη μέτρων πρόληψης μεγάλης κλίμακας. Με την αύξηση της εστίασής τους στις ΣΔΙΤ, μπορούν να δημιουργηθούν περισσότερες ευκαιρίες για συνεργασία με ιδιώτες εταίρους.

Δημιουργία σύμπραξης

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για τη δημιουργία μιας ΣΔΙΤ. Μια δυνατότητα είναι να ακολουθήσει κάποιος τα επτά βήματα που συνθέτουν το πλαίσιο CLAIMED. Το πλαίσιο CLAIMED (Clarify/Αποσαφήνιση, Locate/Εντοπισμός, Alert/Ειδοποίηση, Inform/Ενημέρωση, Motivate/Κινητοποίηση, Empower/Ενδυνάμωση and Direct/Καθοδήγηση) αποσκοπεί στην κινητοποίηση των εταίρων ώστε να εμπλακούν σε πρωτοβουλίες πρόληψης του εγκλήματος.⁴

Το πρώτο βήμα είναι η αποσαφήνιση των καθηκόντων και των ρόλων όλων των εμπλεκομένων. Για παράδειγμα, μια πόλη θέλει να αντιμετωπίσει τις κλοπές αυτοκινήτων στην περιοχή της. Με βάση μια προηγούμενη ανάλυση, εντοπίζει την ανάγκη δράσης των πολιτών για την καλύτερη προστασία των αυτοκινήτων τους, σε συνδυασμό με τις προσπάθειες της υπηρεσίας πολεοδομίας της πόλης για την αντιμετώπιση των hotspots, καθώς και την υποστήριξη των κατασκευαστών που δημιουργούν συγκεκριμένες κλειδαριές ως πρόσθετο εργαλείο δυσχέρασης του στόχου. Γενικά, τέτοιες προετοιμασίες εκτελούνται ιδανικά από τον αρμόδιο δημόσιο εταίρο, καθώς συχνά έχουν να κάνουν με μακροπρόθεσμους στόχους πολιτικής.⁵ Ωστόσο, σε αυτά τα πρώιμα στάδια μπορούν να ζητηθούν πληροφορίες από ενδιαφερόμενους φορείς, όπως συνδικάτα, ΜΚΟ ή βασικούς εκπροσώπους του ιδιωτικού τομέα.⁶

Δεύτερον, πρέπει να εντοπιστούν οι αρμόδιοι εταίροι. Αυτό συνεπάγεται την εξεύρεση κατασκευαστών ή εταιρειών ασφαλείας που παράγουν αποτελεσματικές κλειδαριές ή συστήματα ακινητοποίησης και την επαφή με ενώσεις κατοίκων για να προσεγγίσουν τους ιδιοκτήτες οχημάτων που βρίσκονται σε κίνδυνο και βρίσκονται σε ή κοντά σε hotspots. Σε πρακτικό επίπεδο, το δημοτικό συμβούλιο θα μπορούσε να οργανώσει ένα σεμινάριο ή μια συνάντηση μέσω της οποίας θα μπορούσε να παρουσιάσει το σχέδιο και τους στόχους του σε διάφορες επιχειρήσεις. Στη συνέχεια, μπορούν να προγραμματιστούν συναντήσεις μικρής κλίμακας για την έναρξη μιας συνεργασίας.⁷ Εκτός από την άμεση προσέγγιση του ιδιωτικού τομέα, οι ΜΚΟ και οι ομάδες της κοινωνίας των πολιτών είναι σε ισχυρή θέση για να συμβάλλουν, καθώς συχνά έχουν διασυνδέσεις με ιδιωτικούς εταίρους που θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν να προσέλθουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.⁸

Κατά τη σύνδεση με ιδιώτες εταίρους, η αξιολόγηση κινδύνου μπορεί να διευκολύνει τον εντοπισμό των κατάλληλων υποψηφίων. Οι εκτιμήσεις κινδύνου αποσκοπούν στην αξιολόγηση των εταίρων που πρέπει να συμπεριληφθούν ή να αποφευχθούν και του τι θα μπορούσαν να συνεισφέρουν στη ΣΔΙΤ. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει έρευνα για το ιστορικό της εταιρείας, αν συνδέεται ή έχει συνδεθεί με άλλες συμπράξεις, ποιος θα ήταν το κατάλληλο σημείο επαφής για να συμμετάσχει στη σύμπραξη κ.λπ.⁹ Ένα παράδειγμα μπορεί να βρεθεί στις κατευθυντήριες γραμμές καλής πρακτικής της PACI (Πρωτοβουλία του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ για τη συνεργασία κατά της διαφθοράς) σχετικά με την εφαρμογή της δέουσας επιμέλειας από τρίτους. Αυτές

οι κατευθυντήριες γραμμές χρησιμεύουν ως εργαλείο για τους οργανισμούς ώστε να αναγνωρίζουν και να αποφεύγουν αμφισβητήσιμα τρίτα μέρη.¹⁰

Μια σχετική πρόκληση κατά τη σύσταση εταιρικής σχέσης είναι η αμεροληψία. Πολλοί δημόσιοι φορείς πρέπει να παραμένουν ανεξάρτητοι και δεν μπορούν να παρέχουν προνομαχική μεταχείριση σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη εταιρεία ή οργανισμό. Μια λύση θα ήταν να συνεργαστούν με έναν γενικότερο φορέα αντί για συγκεκριμένες εταιρείες. Για να συνεχίσουμε το παράδειγμα, αντί να ξεχωρίσουμε έναν μεμονωμένο κατασκευαστή, το δημοτικό συμβούλιο θα μπορούσε να απευθυνθεί στην ομοσπονδία της αυτοκινητοβιομηχανίας ως ένα μέσο αποφυγής προκατάληψης.

Ωστόσο, δεν αρκεί μόνο ο εντοπισμός εταίρων. Θα χρειαστούν τεχνικές κινητοποίησης για να τους προειδοποιήσουν για το πώς μπορούν όχι μόνο να συνεισφέρουν αλλά και να επωφεληθούν από τη σύναψη αυτής της σύμπραξης. Για να γίνει αυτό, οι άνθρωποι πρέπει να ενημερωθούν για τη φύση, την έκταση και την αιτιολογία του προβλήματος και κάποιοι ίσως χρειαστούν πρόσθετα κίνητρα. Ειδικά στην περίπτωση των ιδιωτικών φορέων, η χρήση κινήτρων μπορεί να καταστεί σχετική. Οι εταίροι μπορούν επίσης να ενδυναμωθούν. Στο παρόν παράδειγμα, οι τοπικές ενώσεις κατοίκων θα μπορούσαν να επωφεληθούν από την οργανωτική υποστήριξη για τη διανομή κλειδαριών αυτοκινήτων. Τέλος, οι εμπνευστές κατευθύνουν τη σύμπραξη προς την εκπλήρωση των στόχων που έχουν τεθεί.¹¹

Ευθυγράμμιση προτεραιοτήτων και δημιουργία κοινών στόχων

Για να διαμορφωθεί μια αποτελεσματική ΣΔΙΤ, όλοι οι εταίροι πρέπει να ευθυγραμμίσουν τις προτεραιότητές τους σε μια προσπάθεια επίτευξης σαφών και κοινών στόχων. Για να γίνει αυτό, οι εταίροι πρέπει να επικοινωνήσουν ανοιχτά γιατί συμμετέχουν και τι θέλουν να επιτύχουν, καθώς οι λόγοι για τη δημιουργία μιας ΣΔΙΤ είναι συχνά πολύ διαφορετικοί. Αυτό μπορεί να είναι αποτέλεσμα ενός οικονομικού συμφέροντος ή επειδή ένα νέο νομικό πλαίσιο απαιτεί τη συνεργασία ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Μια άλλη σημαντική κινητήρια δύναμη είναι το κοινωνικό ενδιαφέρον, για παράδειγμα όταν ένας συγκεκριμένος τομέας ή μια αρχή θέτει ένα θέμα στην πολιτική ατζέντα.¹² Κατά συνέπεια, ενώ οι δημόσιοι εταίροι ενδιαφέρονται συνήθως για την παροχή υπηρεσιών προς τους πολίτες και την κοινωνία, οι

ιδιωτικοί εταίροι συνήθως προσπαθούν να αποκομίσουν κέρδη προσφέροντας ένα προϊόν ή μια υπηρεσία στους πελάτες τους. Και οι δύο πλευρές της συνέχειας πρέπει να βρουν κοινές προτεραιότητες.¹³

Για να υπάρξει εξισορρόπηση των διαφόρων τομέων ενδιαφέροντος, πρέπει να δημιουργηθεί ένας κοινός τόπος. Ενδεικτικά, η διάρρηξη οικίας είναι ένα έγκλημα που επηρεάζει την κοινωνία στο σύνολό της. Τα θύματα χάνουν τα υπάρχοντά τους, οι δικωτικές αρχές πρέπει να εντοπίσουν και να ανακτήσουν τα κλεμμένα αγαθά και οι ασφαλιστικές εταιρείες πρέπει να παράσχουν αποζημίωση για τις ζημιές και τα απολεσθέντα αντικείμενα. Ο κοινός τόπος σε αυτό το παράδειγμα

είναι ότι όλα τα μέρη θα ήθελαν να αποτρέψουν τις διαρρήξεις, για παράδειγμα με την ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας μέσα και γύρω από τα σπίτια των ανθρώπων. Οι αρχές επιβολής του νόμου και οι δήμοι μπορούν να ενημερώνουν τους κατοίκους στις γειτονιές για αποτελεσματικά προληπτικά μέτρα (π.χ. κλειδαριές θυρών και αυτόματο φωτισμό εξωτερικών χώρων) ή να τους παραπέμπουν σε ιδιωτικούς εταίρους που προσφέρουν τέτοια προϊόντα. Από την άλλη πλευρά, οι ασφαλιστικές εταιρείες μπορούν να χορηγούν εκπαιδεύσεις στους ιδιοκτήτες σπιτιών που έχουν εφαρμόσει συγκεκριμένα προληπτικά μέτρα, δημιουργώντας μια κατάσταση win-win για όλους τους εμπλεκόμενους.¹⁴

Σχέδιο STAD στην Ευρώπη

Το πρόγραμμα STAD in Europe (SiE) επικεντρώνεται στη βαριά επεισοδιακή κατανάλωση αλκοόλ μεταξύ των νέων. Χρησιμοποιεί μια κοινοτική προσέγγιση (STAD) που αναπτύχθηκε στη Στοκχόλμη και στη συνέχεια εφαρμόστηκε πιλοτικά σε έξι άλλες τοποθεσίες (στις Κάτω Χώρες, τη Σλοβενία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ισπανία, τη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο). Στόχος των έργων αυτών είναι να περιοριστεί η διαθεσιμότητα του αλκοόλ σε τέσσερις τομείς της κοινωνίας: περιοχή νυχτερινής διασκέδασης, φεστιβάλ, δημόσια περιβάλλοντα (π.χ. πάρκα και παραλίες) και ιδιωτικά περιβάλλοντα (π.χ. στο σπίτι). Χρησιμοποίησαν την κινητοποίηση της κοινότητας, την αυστηρότερη επιβολή της νομοθεσίας και μια εκπαιδευτική συνεδρία σχετικά με την υπεύθυνη προσφορά αλκοόλ. Στη Στοκχόλμη, το αποτέλεσμα οδήγησε σε μείωση προσφοράς υπερβολικής ποσότητας αλκοόλ, σε λιγότερη κατανάλωση αλκοόλ από ανήλικους και μείωση της επιθετικότητας που σχετίζεται με το αλκοόλ.

Οι συμπράξεις μεταξύ πολλών φορέων έπαιξαν καθοριστικό ρόλο σε αυτό το έργο. Οι εταίροι που συμμετείχαν ποικίλλουν ανάλογα με την τοποθεσία του έργου. Συμμετείχαν κυρίως τοπικά συμβούλια, υγειονομικές υπηρεσίες, αρχές επιβολής του νόμου, υπεύθυνοι δημόσιας υγείας, σχολεία, ιδιοκτήτες και διαχειριστές χώρων και σούπερ μάρκετ. Διαπιστώθηκε ότι οι υπάρχουσες κοινωνικές δομές διευκόλυναν την κινητοποίηση της κοινότητας. Αυτό συνέβη στη Σλοβενία, η οποία διέθετε υφιστάμενες τοπικές ομάδες δράσης που επικεντρώνονταν στις εξαρτήσεις και περιελάμβαναν πολλούς από τους απαιτούμενους ενδιαφερόμενους φορείς. Επιπλέον, πολλά κέντρα νυχτερινής διασκέδασης φοβόντουσαν την απώλεια πωλήσεων ή ήταν απρόθυμα να εφαρμόσουν νέα μέτρα, εκτός αν το απαιτούσε ο νόμος. Αποδείχθηκε ότι οι χώροι διασκέδασης έπρεπε να λάβουν εκπαίδευση σχετικά με τα ζητήματα που σχετίζονται με την πώληση αλκοόλ σε ανήλικους, καθώς και τις ευρύτερες συνέπειες που μπορεί να έχει αυτό για μια κοινότητα. Επιπλέον, με την προσαρμογή των σημερινών τεχνικών πώλησης όσον αφορά το αλκοόλ και την προσφορά περισσότερων μη αλκοολούχων ποτών για ανήλικους, μπορεί να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος απώλειας πωλήσεων.¹⁵

Μάθετε περισσότερα στο: SiE - STAD στην Ευρώπη.

Τόσο οι δημόσιοι όσο και οι ιδιωτικοί φορείς ενδέχεται να διστάζουν να συμμετάσχουν σε μια ΣΔΙΤ. Επομένως, είναι σημαντικό οι δημόσιοι εταίροι να έχουν σαφές όραμα για το τι επιδιώκει η ΣΔΙΤ, ενώ το θέμα της ΣΔΙΤ θα πρέπει να έχει νόημα και για τους ιδιωτικούς εταίρους που πρόκειται να συμμετάσχουν.¹⁶ Η χρήση κινήτρων μπορεί να ενθαρρύνει τον ιδιωτικό τομέα να ενώσει τις δυνάμεις του. Πρώτον, η νομοθετική απαίτηση για τη σύσταση μιας ΣΔΙΤ αποτελεί συχνά κίνητρο από μόνη της. Αυτό ισχύει τακτικά στον τομέα του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, όπου εταιρείες όπως η Meta ή το Twitter καλούνται να λάβουν μέτρα κατά της διαδικτυακής βίας, όπως η ρητορική μίσους. Παρόλο που μια νομοθετική απαίτηση δεν δημιουργεί αυτόματα ΣΔΙΤ, συνδέει δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και ενδεχομένως παρέχει μια βάση για περαιτέρω συνεργασία.

Ένα άλλο κίνητρο αφορά τα οικονομικά οφέλη που μπορεί να εξασφαλίσει μια ΣΔΙΤ. Για παράδειγμα, η βελτίωση της δημόσιας τάξης (π.χ. μείωση των απορριμμάτων ή δημιουργία ασφαλέστερων δρόμων) βελτιώνει τη γειτονιά στην οποία βρίσκεται το γραφείο μιας εταιρείας, καθιστώντας την έτσι ασφαλέστερη και πιο ευχάριστη για τους πελάτες της. Μια άλλη δυνατότητα θα μπορούσε να είναι η παροχή επιχορηγήσεων, επιδοτήσεων ή φορολογικών ελαφρύνσεων για εταιρείες που συμβάλλουν στην κοινωνία. Επιπλέον, οι συμπράξεις έχουν τη δυνατότητα να ενισχύσουν την εσωτερική αλλά και την εξωτερική φήμη του οργανισμού. Τα ταξιδιωτικά γραφεία μπορούν να βοηθήσουν την επιβολή του νόμου, αναφέροντας ύποπτες περιπτώσεις εκμετάλλευσης ή εμπορίας ανθρώπων. Η αρνητική δημοσιότητα μπορεί να βλάψει σοβαρά ένα ταξιδιωτικό πρακτορείο, ενώ οι ιστορίες μιας αποτραπείσας υπόθεσης παιδικής εργασίας θα οδηγήσουν ενδεχομένως σε θετική κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης. Η δημιουργία καλής φήμης μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση των πελατών, ενώ παράλληλα προσελκύει νέους υπαλλήλους. Επιπλέον, η αίσθηση ότι οι εργαζόμενοι συμβάλλουν σε έναν φιλοκοινωνικό σκοπό συμβάλλει στη δημιουργία αισθήματος υπερηφάνειας καθώς και αφοσίωσης προς την εταιρεία. .¹⁷

Οικοδόμηση εμπιστοσύνης

Αναμφισβήτητη η μεγαλύτερη πρόκληση κατά τη δημιουργία μιας ΣΔΙΤ είναι η οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των εταίρων. Προκειμένου να επιτευχθούν θετικές εργασιακές σχέσεις, απαιτείται ένα βασικό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ όλων όσοι συμβάλλουν στη σύμπραξη. Ειδικότερα στον κόσμο της ασφάλειας, οι οργανισμοί μπορεί να είναι απρόθυμοι να μοιραστούν ορισμένους τύπους πληροφοριών, οπότε η παροχή αμοιβαίων διαβεβαιώσεων μπορεί να διαδραματίσει ακόμη πιο κρίσιμο ρόλο στη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας μεταξύ των εταίρων.¹⁸ Ενώ υπάρχει ανάγκη για ένα βασικό βαθμό εμπιστοσύνης από την αρχή της ΣΔΙΤ, χρειάζεται χρόνος για να οικοδομηθούν σχέσεις εμπιστοσύνης. Για το λόγο αυτό, η δημιουργία ΣΔΙΤ συχνά ξεκινά με μια σειρά από μικρά βήματα (π.χ. συναντήσεις, ανεπίσημες συζητήσεις ή κοινές δράσεις) που θα υποδηλώνουν αξιοπιστία, ακεραιότητα ή επάρκεια στα μάτια των άλλων εταίρων.¹⁹

Ωστόσο, υπάρχουν πολλές προκλήσεις που αποθαρρύνουν την εμπιστοσύνη μεταξύ των εταίρων από την αρχή. Μια εξέχουσα δυσκολία παίρνει τη μορφή των υφιστάμενων προκαταλήψεων που υπάρχουν σε σχέση τόσο με τον δημόσιο όσο και με τον ιδιωτικό τομέα.²⁰ Για παράδειγμα, μια κοινή ανησυχία είναι ότι οι ιδιώτες εταίροι θα κατευθύνουν μια σύμπραξη προς τα δικά τους εμπορικά συμφέροντα.²¹ Η προκατάληψη αυτή συνδέεται με το γεγονός ότι η εμπιστοσύνη δεν σχετίζεται μόνο με τις διαπροσωπικές σχέσεις. Επηρεάζεται επίσης από τους οργανωτικούς κανόνες και τις αξίες που φέρνει κάθε άτομο στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Το αν οι εταίροι εμπιστεύονται ο ένας τον άλλον και το αν εμπιστεύονται τον οργανισμό τους, είναι δύο διαφορετικά ζητήματα.²² Όσον αφορά τη λύση, οι εταίροι μπορούν, στο μέτρο του δυνατού, να αφήσουν πίσω τους τους οργανωτικούς τους ρόλους για να επικεντρωθούν πλήρως στους προκαθορισμένους στόχους. Ταυτόχρονα, αυτό μπορεί να μειώσει τις υπάρχουσες προκαταλήψεις και να ξεκινήσει πιο ανοιχτές συζητήσεις.

Μόλις δημιουργηθεί ένας στοιχειώδης βαθμός εμπιστοσύνης, το επόμενο βήμα είναι να διατηρηθεί αυτή η εμπιστοσύνη. Αυτό απαιτεί συνεχή και σκόπιμη δέσμευση και μπορεί εύκολα να χαθεί, για παράδειγμα όταν νέοι εταίροι προσχωρούν σε μια υφιστάμενη συνεργασία ή όταν οι υφιστάμενοι εταίροι δεν δεσμεύονται επαρκώς.²³ Για να εξασφαλιστεί η συνέχεια της εμπιστοσύνης, οι τακτικές, κατά προτίμηση διαζώσης ανταλλαγές είναι καθοριστικής σημασίας, καθώς δημιουργούν πιο ουσιαστικές αλληλεπιδράσεις από εκείνες που πραγματοποιούνται αποκλειστικά

μέσω γραπτής ή διαδικτυακής επικοινωνίας. Οι διαζώσεις ανταλλαγές καθιστούν επίσης δυνατή την πραγματοποίηση κοινωνικών εκδηλώσεων κατά τις οποίες οι εταίροι μπορούν να εξοικειωθούν μεταξύ τους και να δημιουργήσουν επίσημους (και ανεπίσημους) δεσμούς. Επιπλέον, οι τακτικές συναντήσεις (που προγραμματίζονται σε συμφωνία με όλους τους συμμετέχοντες) υποχρεώνουν τους εταίρους να συμμετέχουν συστηματικά. Είναι σημαντικό, ωστόσο, να ληφθεί υπόψη ότι οι υπερβολικά πολλές συναντήσεις θα μπορούσαν ενδεχομένως να αποτελέσουν πηγή εκνευρισμού για τους συμμετέχοντες. Εναλλακτικές επιλογές περιλαμβάνουν θεματικές συζητήσεις στις οποίες οι συμμετέχοντες ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένα επιμέρους θέματα ή κοινές εκπαιδευτικές εκδηλώσεις κατά τις οποίες διερευνούν τον τρόπο με τον οποίο οι διάφοροι τομείς ενδιαφέροντος μπορούν να συνδεθούν μεταξύ τους.²⁴

Εν κατακλείδι, όλες οι συμπράξεις είναι δυναμικές και θα εξελίσσονται καθ' όλη τη διάρκεια της ύπαρξής τους. Αν και η εμπιστοσύνη είναι απαραίτητος παράγοντας κατά τη δημιουργία μιας σύμπραξης, δεν αρκεί ως μέσο διασφάλισης της αποτελεσματικής λειτουργίας της σύμπραξης. Αυτό απαιτεί επίσης οργανωτικές δομές που εστιάζουν στην αποτελεσματική συνεργασία εν γένει.²⁵

Λειτουργία σύμπραξης

Οι ΣΔΙΤ υπάρχουν σε διάφορες μορφές, μορφές και πολυπλοκότητες. Ο James Austin δημιούργησε μια συνέχεια της συνεργασίας για να κατηγοριοποιήσει τις ΣΔΙΤ με βάση την αποστολή τους, το επίπεδο δέσμευσής τους, την ποσότητα των πόρων, το εύρος των δραστηριοτήτων τους και το επίπεδο αλληλεπίδρασής τους (βλ. Σχήμα 1). Αυτό αποτελείται από τρία στοιχεία και βοηθά στην ταξινόμηση των συμπράξεων με στρατηγικό τρόπο. Στο φιλανθρωπικό στάδιο, η αλληλεπίδραση μεταξύ των εταίρων είναι ελάχιστη και λαμβάνει κυρίως τη μορφή κεφαλαίων που παρέχει ο ένας εταίρος στον άλλο. Αυτό συμβαίνει για παράδειγμα όταν μια εκδοτική εταιρεία χρηματοδοτεί το υλικό που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα σχολεία πρόγραμμα τους κατά του σχολικού εκφοβισμού.

Το στάδιο της συναλλαγής συνεπάγεται συνεργασία σε μεγαλύτερο βάθος, όπως η ανταλλαγή πόρων για την οργάνωση δραστηριοτήτων ή τη δημιουργία εργαλείων. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το τοπικό συμβούλιο πρόληψης του εγκλήματος στη Nacka (Σουηδία), το οποίο χρησιμοποιεί ομάδες εργασίας για την αύξηση της τοπικής ασφάλειας. Αυτές οι ομάδες εργασίας αποτελούνται από διάφορους εκπροσώπους τομέων

και φορέων, όπως οι αρχές επιβολής του νόμου, τα σχολεία, οι τοπικές επιχειρήσεις, τα εμπορικά κέντρα, οι ενώσεις ιδιοκτητών. Συνεδριάζουν έξι φορές το χρόνο και επικεντρώνονται σε κοινά τοπικά ζητήματα, όπως η ρύψη απορριμμάτων και η δημόσια όχληση.²⁶ Ωστόσο, η εστίαση και οι δράσεις τους παραμένουν περιορισμένες στο δικό τους τομέα εργασίας.

Τέλος, το ενοποιητικό στάδιο περιλαμβάνει συμπράξεις που έχουν συγχωνεύσει πλήρως ή εν μέρει την αποστολή και τις δραστηριότητές τους. Τέτοιες κοινές πρωτοβουλίες αντιπροσωπεύουν το υψηλότερο επίπεδο στρατηγικής συνεργασίας.²⁷ Ενδεικτικά, το λιμάνι και η γειτονική βιομηχανική περιοχή του Ρότερνταμ διαθέτουν μια ΣΔΙΤ που ονομάζεται Ενιαίο Βιομηχανικό & Λιμενικό Πυροσβεστικό Τμήμα. Ο οργανισμός αυτός συνδυάζει τα καθήκοντα της δημόσιας πυροσβεστικής υπηρεσίας με τις πυροσβεστικές υπηρεσίες των βιομηχανικών εταιρειών και παρέχει αμοιβαία βοήθεια στην πόλη του Ρότερνταμ, το λιμάνι, τον κοντινό δήμο Rozenburg καθώς και σε περισσότερες από 50 εταιρείες Seveso (δηλαδή εταιρείες που χειρίζονται, παρασκευάζουν ή αποθηκεύουν επικίνδυνες ουσίες, όπως διυλιστήρια ή αποθήκες πετρελαίου).²⁸

Σχήμα 1: Συνέχεια της συνεργασίας (Austin, 2000).

Εναπόκειται στον εμπνευστή της ΣΔΙΤ και στους εμπλεκόμενους εταίρους να αποφασίσουν ποιον τύπο ΣΔΙΤ θέλουν να διαμορφώσουν με βάση τις δικές τους ανάγκες και στόχους. Ωστόσο, είναι σύνηθες οι συμπράξεις να εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου, για παράδειγμα εάν εκτελούνται περισσότερες δραστηριότητες, απαιτείται υψηλότερο επίπεδο δέσμευσης. Σε κάθε περίπτωση, η αποτελεσματική εργασία σε σύμπραξη απαιτεί ένα βασικό αλλά σταθερό επίπεδο δέσμευσης μεταξύ των εταίρων.²⁹

Αποτελεσματικές σχέσεις σύμπραξης

Οι καλές εργασιακές σχέσεις μεταξύ όλων των εταίρων είναι απαραίτητες για τη δημιουργία ενός ουσιαστικού διαλόγου και την επίτευξη των προκαθορισμένων στόχων. Οι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν μόνο αν βασιστούμε στις συνεισφορές και τις ικανότητες των άλλων εταίρων. Η αποτελεσματική συνεργασία θα εξαρτηθεί από το επίπεδο εμπιστοσύνης, την επάρκεια της ηγεσίας, τους μηχανισμούς συνεργασίας και τη στρατηγική επικοινωνίας στο πλαίσιο της σύμπραξης.³⁰

Συνιστάται οι εμπλεκόμενοι εταίροι να καταρτίσουν κάποιο είδος συμφωνίας για την επίσημη σύσταση της σύμπραξης. Η συμφωνία αυτή μπορεί να λάβει διάφορες μορφές, από ένα μνημόνιο συμφωνίας ή έναν κώδικα δεοντολογίας έως μια δήλωση κοινής αποστολής ή οποιαδήποτε άλλη τυποποιημένη σύμβαση. Ανάλογα με το επιθυμητό επίπεδο τυπικότητας, θα πρέπει να περιλαμβάνει διαφορετικά θέματα. Μπορεί να κυμαίνεται από μια γενική συμφωνία που περιγράφει τη σύμπραξη και τον τομέα εστίασής της μέχρι μια καθορισμένη δήλωση που καθορίζει τους στόχους, τις δραστηριότητες και τις ευθύνες όλων των εταίρων.³¹

Προσέγγιση Sofielund

Το 2014, δημιουργήθηκε μια τοπική ένωση δικτύου στην περιοχή Sofielund του Μάλμο. Η ένωση αποτελεί σύμπραξη μεταξύ της πόλης του Μάλμο και της πολεοδομίας της, της αστυνομίας, της ένωσης ενοικιαστών, ιδιοκτητών ακινήτων, τραπεζών και εταιρειών. Η δημιουργία του συνδέθηκε με τα εκτεταμένα προβλήματα εγκληματικότητας, από γκράφιτι και βανδαλισμούς έως την απροκάλυπτη διακίνηση ναρκωτικών που αντιμετώπιζε το Sofielund.

Επικεντρώνονται σε δύο βασικά ζητήματα: την αύξηση της ασφάλειας και της καθαριότητας της περιοχής. Συγκεκριμένες δράσεις περιελάμβαναν κάμερες ασφαλείας και αστυνομική παρουσία στους δρόμους, περιπάτους ασφαλείας και περιπολίες εκκαθάρισης από ντόπιους και εκπαίδευση για τους κατοίκους που οργανώθηκαν από τους τοπικούς πυροσβέστες και τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Η προσέγγιση χρησιμεύει ως σχετικό παράδειγμα ΣΔΙΤ, καθώς εισήγαγε έναν νέο τύπο εταιρικής σχέσης στη Σουηδία, όπου κάθε εταίρος είχε σαφείς αρμοδιότητες. Ενώ η πόλη χρηματοδοτούσε συντονιστές αστικής ανάπτυξης που ενεργούσαν ως επικεφαλής της ένωσης σε επιχειρησιακό επίπεδο, το διοικητικό συμβούλιο αποτελούνταν από μέλη που συνυπήρχαν από τους συνεργαζόμενους οργανισμούς (π.χ. τον οργανισμό αποκομιδής απορριμμάτων, τις υπηρεσίες διάσωσης και τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου). Αυτό εξασφάλιζε ολοκληρωμένες συζητήσεις που οδηγούσαν σε γρήγορες αποφάσεις οι οποίες υποστηρίζονταν από όλους τους εταίρους.

Μάθετε περισσότερα για το έργο και τη σύμπραξη στο: [Sofielund Approach | EUCPN](#).

By defining the structure of a PPP, all actors, organisations and departments included will have clear mandates and will know who is responsible for which task. This, in turn, can clarify the levels of accountability towards each other but also towards the wider public.

Η δομή μιας ΣΔΙΤ πρέπει επίσης να είναι σαφώς καθορισμένη, έτσι ώστε όλοι οι φορείς να κατανοούν ο ένας τον ρόλο του άλλου και όλοι να εργάζονται από κοινού για την επίτευξη κοινών και αμοιβαία καθορισμένων στόχων.³² Αυτό είναι σημαντικό για να διασφαλιστεί ότι οι επιμέρους φορείς δεν θα χάσουν τη δική τους ταυτότητα. Ένα οργανόγραμμα θα παρέχει μια προσβάσιμη επισκόπηση όλων των εταίρων, των θέσεων και των αρμοδιοτήτων τους. Τέτοια διαγράμματα μπορεί να ποικίλλουν ανάλογα με το πόσο μεγάλη, επίσημη και δομημένη είναι η ΣΔΙΤ. Στην περίπτωση μιας μικρής άτυπης σύμπραξης, ένας πίνακας που απαριθμεί τα καθήκοντα κάθε φορέα μπορεί ήδη να είναι αρκετός.³³ Μεγαλύτερες ΣΔΙΤ θα απαιτήσουν ενδεχομένως ένα πιο περίτεχνο οργανόγραμμα. Για να χρησιμοποιήσουμε τη Sofielund ως παράδειγμα, το Διοικητικό Συμβούλιο θα μπορούσε να επισημανθεί ως το επίπεδο διοίκησης στην κορυφή του διαγράμματος. Οι επιχειρησιακοί παράγοντες σε αυτή την περίπτωση είναι οι συντονιστές αστικής ανάπτυξης που χρηματοδοτούνται από την πόλη, οι οποίοι θα βρίσκονταν στο επόμενο επίπεδο. Τέλος, έρχονται οι σχετικοί ενδιαφερόμενοι φορείς, όπως οι ομάδες εργασίας ή τα συμβουλευτικά συμβούλια, τα οποία στην περίπτωση αυτή μπορεί να έχουν τη μορφή ενώσεων ενοικιαστών, ιδιοκτητών ακινήτων και άλλων επιχειρήσεων.

Με τον καθορισμό της δομής μιας ΣΔΙΤ, όλοι οι φορείς, οι οργανισμοί και οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται θα έχουν σαφείς εντολές και θα γνωρίζουν ποιος είναι υπεύθυνος για ποιο έργο. Αυτό, με τη σειρά του, μπορεί να αποσαφηνίσει τα επίπεδα λογοδοσίας μεταξύ τους αλλά και προς το ευρύτερο κοινό.

Εγκαθίδρυση της συνέχειας

Είναι σημαντικό μια ΣΔΙΤ να είναι ανθεκτική προκειμένου να επιτύχει τα προκαθορισμένα αποτελέσματά της. Ιδιαίτερα στην περίπτωση της πρόληψης, οι συμπράξεις αποτελούν συχνά μακροπρόθεσμες επενδύσεις και, ως εκ τούτου, δεν θα παρουσιάσουν άμεσα αποτελέσματα.³⁴ Ορισμένες βασικές πτυχές είναι σημαντικές όταν πρόκειται για τη συνέχεια. Η τακτική, αλλά όχι υπερβολική, επικοινωνία διασφαλίζει τη συνεχή υποβολή εκθέσεων και επιτρέπει να γίνονται προσαρμογές όπου και όποτε χρειάζεται. Αποτελεσματικά εργαλεία παρακολούθησης (όπως τυποποιημένες εκθέσεις προόδου και συναντήσεις παρακολούθησης) διευκολύνουν την τήρηση αρχείων και διασφαλίζουν ότι η σύμπραξη παραμένει αποτελεσματική και αποδίδει τα προκαθορισμένα αποτελέσματα.³⁵

Προκειμένου μια ΣΔΙΤ να παραμείνει σταθερή, οι πόροι της πρέπει να είναι επαρκείς και να είναι εγγυημένοι μακροπρόθεσμα. Τέτοιοι πόροι είναι ο χρόνος, το προσωπικό και η χρηματοδότηση.³⁶ Η χρηματοδότηση πρέπει να είναι βιώσιμη, ώστε οι ΣΔΙΤ να μπορούν να ξεκινήσουν μια μακροχρόνια συνεργασία χωρίς να χρειάζεται να ανησυχούν ή να προσαρμόζουν τις δράσεις τους λόγω περιορισμένων προϋπολογισμών.³⁷ Πρέπει να υπάρχει επαρκής χρόνος για όσους εμπλέκονται σε μια σύμπραξη, ιδίως όταν συνδυάζουν τον ρόλο αυτό με την καθημερινή τους εργασία.³⁸ Επιπλέον, η καθιέρωση συνέχειας στην εκπροσώπηση και τη δέσμευση απαιτεί διαδικασίες που πρέπει να τεκμηριώνονται με σαφήνεια, ώστε να ορίζεται πόσος χρόνος απαιτείται για να συμμετέχει κάποιος στη ΣΔΙΤ και ποιο επίπεδο δέσμευσης είναι επιθυμητό.³⁹

Τοπικά συμβούλια πρόληψης της εγκληματικότητας

Τα τοπικά συμβούλια πρόληψης του εγκλήματος διαμορφώνουν στρατηγικές πρόληψης του εγκλήματος και ασφάλειας σε συγκεκριμένες περιοχές ή πόλεις μέσω της συλλογικής λήψης αποφάσεων. Περιλαμβάνουν γενικά διάφορους φορείς, όπως το δημοτικό συμβούλιο, τις τοπικές αρχές επιβολής του νόμου και το δήμαρχο. Ωστόσο, σε ορισμένα τοπικά συμβούλια συμμετέχουν και ιδιωτικοί παράγοντες, όπως για παράδειγμα ενώσεις κατοίκων και στεγαστικών συλλόγων, τοπικές επιχειρήσεις ή φορείς εκμετάλλευσης δημόσιων μεταφορών.

Το 2020 το έργο Be Secure Feel Secure (BSFS) δημιούργησε ένα τοπικό συμβούλιο για την πρόληψη της εγκληματικότητας στον Πειραιά (Ελλάδα). Ενώ το συμβούλιο στον Πειραιά φάνηκε να λειτουργεί αποτελεσματικά, αντιμετώπισε ορισμένες δυσκολίες κατά τη φάση εκκίνησης:⁴⁰

- > Διατήρηση της δέσμευσης όλων των εταίρων,
- > Ανεπαρκής συμμετοχή κυβερνητικών φορέων,
- > Δυσκολίες στη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης συνέχειας και παρακολούθησης, εν μέρει λόγω της ανεπαρκούς και ασυνεπούς εσωτερικής επικοινωνίας,
- > Έλλειψη προσωπικού και χρηματικών πόρων,
- > Έλλειψη συμμετοχής των πολιτών στην ανάπτυξη και υλοποίηση των δράσεων.

Ως αποτέλεσμα, το έργο BSFS έχει εντοπίσει ορισμένα βασικά διδάγματα κατά τη δημιουργία μιας σύμπραξης, όπως τα τοπικά συμβούλια πρόληψης του εγκλήματος:

- > Ξεκαθαρίστε και ιεραρχήστε με σαφήνεια τις προτεραιότητες που είναι κεντρικές για τη σύμπραξη,
- > Επικεντρωθείτε σε περιορισμένο αριθμό δράσεων και στόχων για να διασφαλίσετε ότι θα πραγματοποιηθούν πραγματικά,
- > Υιοθέτηση απλών και ορατών μηχανισμών συνεργασίας,
- > Διασφαλίστε ότι όλοι οι εταίροι είναι πρόθυμοι και ικανοί να παρακολουθούν και να αξιολογούν τη σύμπραξη.

Μάθετε περισσότερα στο Τοπικό Συμβούλιο για την Πρόληψη του Εγκλήματος του BSFS:

Το Τοπικό Συμβούλιο για την Πρόληψη της Εγκληματικότητας: ένα πείραμα χρηστής διακυβέρνησης για την πρόληψη του εγκλήματος - Be Secure Feel Secure (BSFS) (bsfs-piraeus.eu)

Εν κατακλείδι, οι πόροι δεν πρέπει μόνο να είναι σταθεροί, αλλά και να χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά. Εάν η χρηματοδότηση είναι εγγυημένη, αλλά οι εταίροι δεν έχουν δεσμευτεί, η σύμπραξη θα αποτύχει και πάλι και δεν θα παράγει πολύτιμα αποτελέσματα. Στην άλλη όψη του νομίσματος, αν οι εταίροι είναι δεσμευμένοι αλλά δεν υπάρχει

χρηματοδότηση για να υποστηρίξουν τις δράσεις τους, λίγα θα επιτευχθούν. Οι έλεγχοι, η παρακολούθηση και οι αξιολογήσεις (σχεδίων) μπορούν να βοηθήσουν στην εξασφάλιση της συνέχειας και στη διατήρηση μιας επισκόπησης σχετικά με το ποιοι πόροι χρησιμοποιούνται και πώς.

Κοινή χρήση (ασύμβατων) πληροφοριών

Όταν πρόκειται για την κοινή χρήση δεδομένων, εμφανίζονται συνήθως δύο ζητήματα. Το πρώτο αφορά την αντιμετώπιση ασύμβατων τύπων δεδομένων. Ορισμένες συμπράξεις προσπαθούν να συνεργαστούν, αλλά οι μηχανισμοί που υπάρχουν δεν είναι συντονισμένοι μεταξύ τους. Αυτό μπορεί να προκύψει ως αποτέλεσμα νομοθετικών εμποδίων, τα οποία υπαγορεύουν ότι η ανταλλαγή δεδομένων περιορίζεται σε συγκεκριμένες συνθήκες ή για συγκεκριμένα καθήκοντα, ή μπορεί να προκύψει από οργανωτικά και τεχνικά ζητήματα σε περιπτώσεις όπου η δημιουργία ή η προσαρμογή των απαραίτητων δομών πληροφορικής είναι πολύ δαπανηρή.⁴¹

Ενδεικτικά, το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (ΣΠΣ) είναι μια βάση δεδομένων που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της ασφάλειας και της διαχείρισης των

συνόρων στην Ευρώπη και περιλαμβάνει δεδομένα για καταζητούμενα ή αγνοούμενα άτομα, καθώς και για απολεσθέντα και κλαπέντα αντικείμενα. Η αστυνομία μπορεί να εισάγει τον αριθμό κύτους ενός κλεμμένου σκάφους, ο οποίος θα δημιουργήσει συναγερμό εάν βρεθεί οπουδήποτε εντός της ΕΕ.⁴² Ωστόσο, δεν είναι όλες οι εθνικές βάσεις δεδομένων ευθυγραμμισμένες με το SIS, πράγμα που σημαίνει ότι ορισμένες χώρες μπορούν, για παράδειγμα, να συνδέουν μόνο έναν αριθμό κύτους με κάθε κλεμμένο σκάφος, αντί να έχουν τη δυνατότητα να συνδέουν πολλαπλούς αριθμούς αναγνώρισης με το συγκεκριμένο αντικείμενο. Σε αυτό το παράδειγμα, δεν υπάρχει ανάγκη για επικαιροποίηση της νομοθεσίας και οι απαιτούμενες τεχνολογικές δομές υπάρχουν ήδη σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι απλώς απαραίτητο να ευθυγραμμιστεί κάθε εθνική βάση δεδομένων με την ευρωπαϊκή παραλλαγή της.

Πρόγραμμα CIRCAMP

Το πρόγραμμα CIRCAMP (Πρόγραμμα «Υλικό Κακοποίησης Παιδιών μέσω Διαδικτύου») είναι μια πρωτοβουλία της COSPOL (Ολοκληρωμένος Επιχειρησιακός Στρατηγικός Σχεδιασμός για την Αστυνομία) για τη δημιουργία μιας λύσης για τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών στο διαδίκτυο. Περιλάμβανε τη σύμπραξη μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου, των ΜΚΟ και των κερδοσκοπικών επιχειρήσεων (πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα). Ένας από τους κύριους στόχους της ήταν η εφαρμογή ενός φίλτρου κατά της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών (Child Sexual Abuse Anti-Distribution Filter - CSAADF) που αποτρέπει την πρόσβαση σε διαδικτυακές εικόνες σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών.

Αυτό το φίλτρο ιστού δημιουργήθηκε από την Telenor, έναν μεγάλο πάροχο ψηφιακών υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας και τηλεόρασης στη Νορβηγία. Ένα από τα ζητήματα που σχετίζονται με το φίλτρο είναι ότι η διαφορετική εθνική νομοθεσία σε συνδυασμό με τις γενικές ανησυχίες για την προστασία της ιδιωτικής ζωής εμπόδισαν την καθολική εφαρμογή του σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη μέλη. Το CIRCAMP έπρεπε να βρει εναλλακτικές, προσαρμοσμένες λύσεις που να ταιριάζουν σε κάθε εθνικό πλαίσιο. Αντί να εγκαταστήσουν το αυτόματο φίλτρο, ορισμένες χώρες επέλεξαν να ζητούν από τις αρχές επιβολής του νόμου να επιβεβαιώνουν την παρουσία τέτοιου υλικού σε έναν ιστότοπο πριν τον μπλοκάρουν. Σε άλλες χώρες, ως μέσο αποφυγής του περιορισμού του διαδικτυακού περιεχομένου από την κυβέρνηση, συνεργάστηκαν με ΜΚΟ για τη δημιουργία μιας μαύρης λίστας. Στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, το Ίδρυμα Internet Watch Foundation διατηρούσε μια τέτοια μαύρη λίστα που μοιραζόταν με τις αρχές επιβολής του νόμου και τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου.⁴³

Μάθετε περισσότερα στο: [Telenor](#).

Ένα δεύτερο ζήτημα αφορά την απροθυμία πολλών ανθρώπων, οργανισμών ή τομέων όταν πρόκειται να μοιραστούν δεδομένα με άλλους, καθώς μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε παραβίαση του απορρητού ή της ιδιωτικής ζωής.⁴⁴ Επομένως, είναι σημαντικό να εξισορροπηθούν τα οφέλη από την κοινή χρήση δεδομένων έναντι των κινδύνων, δηλαδή των νομοθετικών περιορισμών και των περιορισμών της ιδιωτικής ζωής και των δημόσιων συμφερόντων. Αυτό θα απαιτήσει σημαντική προσπάθεια σε επίπεδο πολιτικής, προκειμένου, για παράδειγμα, να μειωθούν τα περιττά εμπόδια στη διασυνοριακή κοινή χρήση δεδομένων ή να δοθούν κατευθυντήριες γραμμές για συγκεκριμένους τομείς.

Ένας τρόπος για τον έλεγχο της κοινής χρήσης δεδομένων είναι το πλαίσιο των πέντε πτυχών ασφάλειας. Κάθε πτυχή ασφάλειας περιλαμβάνει ερωτήσεις για την αξιολόγηση μιας συγκεκριμένης πτυχής του κινδύνου κοινοποίησης των δεδομένων. Ενώ το πλαίσιο αποσκοπεί στη διευκόλυνση της ασφαλούς ανταλλαγής δεδομένων, αποφεύγει την υπερβολική ρύθμιση. Οι πέντε πτυχές είναι οι εξής:⁴⁵

- > **1. Ασφαλείς άνθρωποι:** είναι ο χρήστης εξουσιοδοτημένος να έχει πρόσβαση και να χρησιμοποιεί τα δεδομένα;
- > **2. Ασφαλή έργα:** τα δεδομένα θα χρησιμοποιηθούν για τον κατάλληλο σκοπό;
- > **3. Ασφαλείς ρυθμίσεις:** αποτρέπει το περιβάλλον πρόσβασης (π.χ. η ανάγκη για προσωπική πιστοποίηση ταυτότητας, παρακολούθηση IT (Information Technology), κλειδωμένο δωμάτιο εντός γραφείου) τη μη εξουσιοδοτημένη χρήση;
- > **4. Ασφαλή δεδομένα:** έχει εφαρμοστεί κατάλληλη και επαρκής προστασία των δεδομένων;
- > **5. Ασφαλείς εκροές:** ποιος θα έχει πρόσβαση στις εκροές και (πώς) θα διαμοιραστούν;

Αναφερόμενοι στο προηγούμενο παράδειγμα, εάν οι αρχές επιβολής του νόμου συναντήσουν έναν κλεμμένο κινητήρα που δεν συνδέεται με το ΣΠΣ, θα μπορούσαν να ζητήσουν τις απαραίτητες πληροφορίες από τους κατασκευαστές ή τους εμπόρους αυτοκινήτων ως εναλλακτική λύση για την ταυτοποίηση του τελευταίου ιδιοκτήτη ελπίζοντας ότι θα βρουν μια αντιστοιχία. Σε αυτή την περίπτωση, τόσο η επιβολή του νόμου όσο και οι έμποροι θα μπορούσαν να απαντήσουν σε αυτές τις

One way in which to control data sharing is the Five Safes Framework. Each 'safe' entails questions to assess a specific aspect of the disclosure risk.

ερωτήσεις με βάση τους ισχύοντες κανονισμούς και να θέσουν τα κριτήριά τους προκειμένου να διευκολυνθεί κάποια συμφωνία για την ανταλλαγή πληροφοριών. Ωστόσο, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι αυτές οι προκλήσεις δεν θα επιλυθούν με την εφαρμογή μιας ενιαίας λύσης που θα ταιριάζει σε όλους. Τα πλαίσια διακυβέρνησης δεδομένων πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το είδος, το πλαίσιο και τον τομέα στον οποίο συλλέγονται ή/και κοινοποιούνται τα δεδομένα, καθώς οι πληροφορίες που διαθέτει η αστυνομία θα διαφέρουν από αυτές που θα συλλέγει ένα σχολείο ή ένας κατασκευαστής αυτοκινήτων.⁴⁶

Ένα συγκεκριμένο μέτρο που μπορούν να εφαρμόσουν οι ΣΔΙΤ είναι μια συμφωνία εμπιστευτικότητας σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών.⁴⁷ Πρόκειται για μια συμφωνία με την οποία οι εταίροι δεσμεύονται να μην αποκαλύψουν εμπιστευτικές ή αποκλειστικές πληροφορίες. Ωστόσο, οι ΣΔΙΤ θα πρέπει να προσπαθούν να αποφεύγουν τα περιττά επίπεδα εμπιστευτικότητας. Ειδικά στις άτυπες ΣΔΙΤ, όλοι οι εμπλεκόμενοι θα πρέπει να βασίζονται κατά το δυνατόν στη διακριτική ευχέρεια των εταίρων τους.⁴⁸ Μια άλλη δυνατότητα είναι η δημιουργία ενός διαδικτυακού φόρουμ για την υποστήριξη των υφιστάμενων (και ενδεχομένως ανεπαρκών) μηχανισμών ανταλλαγής πληροφοριών. Τα ιδιωτικά διαδικτυακά φόρουμ μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μέσο ανταλλαγής γενικών πληροφοριών, ειδήσεων και ενημερώσεων εύκολα και με ασφάλεια. Ανατρέχοντας στο προηγούμενο παράδειγμα, η αστυνομία σε τέτοιες καταστάσεις θα μπορούσε ενδεχομένως να απευθυνθεί σε ένα ιδιωτικό φόρουμ σε εταίρους για να ζητήσει πληροφορίες.⁴⁹

Κουλτούρα σύμπραξης

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, δεν υπάρχει κοινή στρατηγική για τη δημιουργία μιας ΣΔΙΤ, ωστόσο ένας καθοριστικός παράγοντας είναι ότι θα πρέπει να διαθέτει κουλτούρα προσανατολισμένη στη σύμπραξη.⁵⁰ Το επίπεδο χάραξης πολιτικής πρέπει να υποστηρίξει τη δημιουργία και τη λειτουργία των ΣΔΙΤ, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα υφιστάμενα ζητήματα, όπως η έλλειψη εμπιστοσύνης και συνέχειας. Αυτό με τη σειρά του θα αυξήσει τη σταθερότητα των ΣΔΙΤ και θα προσελκύσει μεγαλύτερο αριθμό ενδιαφερόμενων εταίρων.

Κουλτούρα προσανατολισμένη στη σύμπραξη

Πρώτον, απαιτούνται εργαλεία πολιτικής (με τη μορφή κανονισμών, κατευθυντήριων γραμμών ή ενός (εθνικού) σχεδίου δράσης) για την τυποποίηση της δημιουργίας, της λειτουργίας, της σαφήνειας και της διαφάνειας μιας ΣΔΙΤ.⁵¹ Πιο συγκεκριμένα, κάθε κυβερνητική υπηρεσία μπορεί να εφαρμόσει τα δικά της πλαίσια ή κατευθυντήριες γραμμές που στοχεύουν σε ένα συγκεκριμένο θέμα ή τομέα.⁵²

Πρόγραμμα δράσης για ασφαλείς επιχειρήσεις 2023-2026

Κάθε τρία χρόνια, η ολλανδική Εθνική Πλατφόρμα για τον Έλεγχο της Εγκληματικότητας (*Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing*) δημοσιεύει το πρόγραμμα δράσης για την Ασφαλή Επιχειρηματικότητα. Το πρόγραμμα αυτό ενθαρρύνει τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την αντιμετώπιση του εγκλήματος κατά των επιχειρήσεων, καθώς και της εκούσιας (και ακούσιας) διευκόλυνσης του εγκλήματος από τις επιχειρήσεις.⁵³

Επικεντρώνεται σε τρία θέματα (έγκλημα στον κυβερνοχώρο, οργανωμένο έγκλημα και εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας), ενώ παρέχει συγκεκριμένες συστάσεις και δράσεις για τη δημιουργία αποτελεσματικών συμπράξεων. Για παράδειγμα, για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος το πρόγραμμα ορίζει τα ακόλουθα μέτρα:

- > Διορισμός ενός διαχειριστή για τους ευάλωτους τομείς που θα λειτουργεί ως σύνδεσμος μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων,
- > Εκπαίδευση σε θέματα ανθεκτικότητας και ευαισθητοποίησης για ευάλωτους τομείς (π.χ. πάρκα διακοπών και κάμπινγκ),
- > Βοήθεια στη διαδικασία διαλογής δυνητικών εταίρων,
- > Παροχή νομικής υποστήριξης, μεταξύ άλλων, για την καθοδήγηση και την ενθάρρυνση της ανταλλαγής δεδομένων,
- > Δημιουργία μιας ψηφιακής πλατφόρμας για την ανταλλαγή πληροφοριών καθώς και για τη σύνδεση με πιθανούς νέους εταίρους.

Σημαντικός εταίρος σε αυτό το πρόγραμμα δράσης είναι η Πλατφόρμα Ασφαλών Επιχειρήσεων (*Platform Veilig Ondernemen*). Οι πλατφόρμες αυτές είναι περιφερειακές πρωτοβουλίες που περιλαμβάνουν τις αρχές επιβολής του νόμου, τους δήμους, τις επιχειρήσεις, τον νομικό τομέα και τις επαγγελματικές ενώσεις και έχουν ως στόχο την πρόληψη και την αντιμετώπιση του εγκλήματος. Ενώ η Εθνική Πλατφόρμα για τον Έλεγχο του Εγκλήματος είναι μια εθνική σύμπραξη, οι Πλατφόρμες Ασφαλών Επιχειρήσεων διασφαλίζουν την εφαρμογή της σε τοπικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, μπορεί να χαρακτηριστεί ως καλό παράδειγμα για άλλες χώρες ή περιφέρειες που στοχεύουν στη δημιουργία εργαλείων πολιτικής ΣΔΙΤ.

Μάθετε περισσότερα στο: [Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023 t/m 2026 | Rapport | Rijksoverheid.nl](#)

Δεύτερον, η κυβερνητική στήριξη από πλευράς χρηματοδότησης θα βοηθούσε στη δημιουργία μιας κουλτούρας σύμπραξης. Σε συνδυασμό με μέτρα πολιτικής, η άφθονη και συνεχής χρηματοδότηση μπορεί να δώσει ώθηση σε πολλές ΣΔΙΤ, ωστόσο σε πολλές χώρες, οι δύο αυτές προϋποθέσεις απαιτούν ολοκληρωμένες κοινωνικοπολιτικές αλλαγές.⁵⁴ Παρ' όλα αυτά, πρέπει να αποφεύγονται οι υπερβολικές ρυθμίσεις και ο έλεγχος, ώστε να αφήνεται χώρος για ευελιξία και ποικιλία. Οι υπερβολικά αυστηρές κατευθύνσεις και απαιτήσεις για τη χρηματοδότηση θα αποτρέψουν πιθανούς εταίρους και νέους τύπους ΣΔΙΤ.⁵⁵

Τέλος, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση των ΣΔΙΤ είναι απαραίτητη. Μόνο τότε είναι δυνατόν να προσδιοριστεί πώς και κατά πόσον η σύμπραξη και οι δράσεις της εφαρμόστηκαν (σωστά), ποια μπορεί να είναι τα αποτελέσματα και ο αντίκτυπός της και πώς μπορεί να βελτιωθεί στο μέλλον. Ενδεικτικά, μια ΣΔΙΤ στη Βραζιλία για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών (ΣΕΠ) είχε ως αποτέλεσμα τον αυξημένο στιγματισμό των ανήλικων θυμάτων άνω των 15 ετών. Παρόλο που τόσο ο τουριστικός όσο και ο κατασκευαστικός τομέας συνέβαλαν ενεργά σε εκστρατείες και εκδηλώσεις για την καταπολέμηση της ΣΕΠ, οι έφηβοι αποκλείστηκαν γενικά από τα προληπτικά μέτρα, καθώς θεωρήθηκε λανθασμένα ότι έχουν τις ικανότητες λήψης αποφάσεων των ενηλίκων. Κατά συνέπεια, γενικά δεν θεωρούνταν θύματα όταν βίωναν σεξουαλική εκμετάλλευση.⁵⁶ Για το λόγο αυτό, ενώ οι συμπράξεις γενικά ενθαρρύνονται, δεν θα είναι όλες οι ΣΔΙΤ αποτελεσματικές ή θα παράγουν θετικά αποτελέσματα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι ΣΔΙΤ απαιτούν ένα βασικό επίπεδο καθοδήγησης. Ιδανικά, η διενέργεια μιας αξιολόγησης θα περιγράφεται στα προαναφερθέντα εργαλεία πολιτικής, ώστε οι ΣΔΙΤ να μην χρειάζεται να ξεκινήσουν από το μηδέν. Μια άλλη επιλογή είναι οι οργανισμοί ή οι πρωτοβουλίες υπό την ηγεσία της κυβέρνησης να στηρίξουν τις ΣΔΙΤ παρέχοντας συμβουλές, κατάρτιση ή πρακτική υποστήριξη.

Ευρωπαϊκές ευκαιρίες ΣΔΙΤ

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, πολλά κράτη μέλη της ΕΕ δεν διαθέτουν επί του παρόντος ένα καθιερωμένο πλαίσιο που να καθοδηγεί την εφαρμογή ή να περιγράφει τη χρήση των ΣΔΙΤ. Περίπου το 90% των ευρωπαϊκών ΣΔΙΤ που δημιουργήθηκαν μεταξύ 1990 και 2016 συγκεντρώνονται στη Γαλλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία και τη Γερμανία.⁵⁷ Μια εξήγηση μπορεί να βρεθεί στην έλλειψη, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, συνολικών δομών που να ενισχύουν τη συνεργασία μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών εταίρων.⁵⁸ Ως παράδειγμα, μια αξιολόγηση των ελεγχόμενων ΣΔΙΤ που υποστηρίζονται από την ΕΕ έδειξε καλό επίπεδο συντήρησης και ταχεία εφαρμογή των πολιτικών, ωστόσο συχνά δεν είχαν αποτελεσματική διαχείριση και, ως εκ τούτου, δεν παρέιχαν επαρκή σχέση ποιότητας-τιμής.⁵⁹ Η μη διενέργεια αναλύσεων πριν από την έναρξη μιας ΣΔΙΤ είχε συχνά ως αποτέλεσμα την έλλειψη σχέσης κόστους-αποτελεσματικότητας, καθώς και την ελλιπή αξιοποίηση της σύμπραξης λόγω της χρήσης ακατάλληλων προσεγγίσεων και της έλλειψης κινήτρων για τους ιδιώτες εταίρους.⁶⁰

Κατά συνέπεια, υπάρχει ανάγκη για πλαίσια ΣΔΙΤ σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει πιθανούς μηχανισμούς χρηματοδότησης, συμβουλευτικούς διαύλους, βασικές τυποποιημένες διαδικασίες και συμφωνίες, σχέδια ανάλυσης και μοντέλα αξιολόγησης.⁶¹ Τα εργαλεία αυτά έχουν επίσης τη δυνατότητα να ωφελήσουν τη δομημένη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ ιδιωτικών και δημόσιων εταίρων και την ανταλλαγή ορθών πρακτικών και μπορούν να χρησιμεύσουν ως εργαλείο καθοδήγησης.⁶²

Consequently, there is a need for PPP frameworks on a European level. Such framework should include potential funding mechanisms, advisory channels, basic standardised procedures and agreements, analysis plans and evaluation models.

Διεθνές πλαίσιο ΣΔΙΤ

Οι αρχές για τα δικαιώματα των παιδιών και τις επιχειρήσεις (ΑΔΠΕ)⁶³ είναι μια συλλογή δέκα αρχών που καθοδηγούν τον ιδιωτικό τομέα στην προστασία και την υποστήριξη των δικαιωμάτων των παιδιών. Παρόλο που οι ΑΔΠΕ δεν είναι δεσμευτικές, χρησιμεύουν ως ένα καλό παράδειγμα για τον καθορισμό και την ενίσχυση της ευθύνης του ιδιωτικού τομέα σε σχέση με την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών. Για παράδειγμα, η πρώτη αρχή επικεντρώνεται στον σεβασμό και την υποστήριξη. Απαιτεί από τις εταιρείες να ενσωματώσουν τα δικαιώματα των παιδιών στον κώδικα δεοντολογίας, το επιχειρηματικό σχέδιο και άλλες πολιτικές τους και να δημιουργήσουν σαφείς οδηγίες που θα παρακολουθούνται σε όλα τα επίπεδα του οργανισμού.⁶⁴

Με τις ΑΔΠΕ συνδέεται ο Κώδικας (ο Κώδικας Δεοντολογίας για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση στα Ταξίδια και τον Τουρισμό). Ο Κώδικας είναι μια πρωτοβουλία πολλών ενδιαφερομένων εταίρων που υποστηρίζει την ταξιδιωτική και τουριστική βιομηχανία ειδικά στην πρόληψη της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών μέσω της παροχής υποστήριξης και εργαλείων. Συνεργάζονται, μεταξύ άλλων, με ξενοδοχεία, αεροπορικές εταιρείες, εστιατόρια και ταξιδιωτικά γραφεία. Όλοι οι εταίροι δεσμεύονται να τηρήσουν έξι κριτήρια για την προστασία των παιδιών, όπως η συμπερίληψη ρήτρας μηδενικής ανοχής στα συμβόλαια σε όλη την αλυσίδα εφοδιασμού ή η εκπαίδευση των εργαζομένων για την αναγνώριση και την αναφορά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών.⁶⁵

Τέτοιες πρωτοβουλίες διευκολύνουν τη συνεργασία σε διεθνές επίπεδο, αντί να αναθέτουν στις εθνικές κυβερνήσεις να δημιουργούν ΣΔΙΤ με πολυεθνικές εταιρείες σε κάθε τομέα δικαιοδοσίας τους.

Οι ΣΔΙΤ που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο προφανώς θα αντιμετώπιζαν παρόμοια προβλήματα με εκείνα που αντιμετωπίζουν σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο. Οι εν λόγω συμπράξεις θα πρέπει να είναι πολύ διαφανείς όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η συνεργασία τους συμμορφώνεται με τον ΓΚΠΔ, τις πολιτικές προστασίας της ιδιωτικής ζωής και τα γενικά ανθρώπινα δικαιώματα.⁶⁶ Οι μακροχρόνιες ΣΔΙΤ θα πρέπει να αναθεωρούνται περιοδικά, ώστε να παραμένουν ενήμερες με τις τεχνολογικές καινοτομίες και τις αλλαγές πολιτικής.⁶⁷

Συμπέρασμα

Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι συμφωνίες μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, στο πλαίσιο των οποίων συνεργάζονται για την επίτευξη ενός κοινού στόχου. Οι ΣΔΙΤ γίνονται όλο και πιο διαδεδομένες στην κοινωνία, εν μέρει επειδή μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές ανάλογα με το θέμα, τους στόχους και το επίπεδο δέσμευσης των εταίρων. Ωστόσο, λόγω αυτής της ποικιλίας των συμπράξεων, η δημιουργία και η συνέχιση των ΣΔΙΤ συνδέονται με ορισμένες προκλήσεις.

Πρώτον, οι μη συμβατές προτεραιότητες και η έλλειψη εμπιστοσύνης μπορούν να εμποδίσουν το σχηματισμό μιας ΣΔΙΤ. Οι εταίροι με διαφορετικό υπόβαθρο έχουν συνήθως αντίθετους λόγους για να συμμετάσχουν σε μια ΣΔΙΤ (π.χ. οικονομικά, κοινωνικά ή νομοθετικά κίνητρα). Επομένως, είναι σημαντικό να συζητηθεί και να καθοριστεί σαφώς ο σκοπός της ΣΔΙΤ εκ των προτέρων, προκειμένου να εργαστούν για την επίτευξη κοινών στόχων και σκοπών που μπορούν να υλοποιηθούν από όλους τους εταίρους. Επιπλέον, είναι πολύ δύσκολο να δημιουργηθεί μια ΣΔΙΤ με κοινούς στόχους εάν οι εταίροι δεν εμπιστεύονται ο ένας τον άλλον. Η έλλειψη εμπιστοσύνης μπορεί να συνδέεται με υφιστάμενες προκαταλήψεις, ανισορροπίες ισχύος ή διαφορετικές οργανωτικές νόρμες και αξίες. Για την αποφυγή αυτών των προκλήσεων, οι τακτικές ανταλλαγές πρόσωπο με πρόσωπο κατά τις οποίες οι άνθρωποι αφήνουν πίσω τους τους οργανωτικούς τους ρόλους είναι ένα πιο αποτελεσματικό μέσο για τη διευκόλυνση της βελτίωσης των σχέσεων μεταξύ όλων των εταίρων.

Δεύτερον, απαιτούνται αποτελεσματικές σχέσεις σύμπραξης και ένα βασικό επίπεδο συνέχειας προκειμένου να επιτευχθεί μια ΣΔΙΤ που λειτουργεί αποτελεσματικά. Μία από τις συστάσεις είναι να καθοριστούν επίσημα οι ΣΔΙΤ σε κάποιο είδος συμφωνίας (π.χ. μνημόνιο συμφωνίας ή κοινή δήλωση αποστολής). Το επίπεδο της τυπικότητας θα ποικίλλει ανάλογα με το τι επιθυμούν οι εμπνευστές καθώς και οι εταίροι. Ωστόσο, ο σαφής καθορισμός των ρόλων, των καθηκόντων και των μηχανισμών συνεργασίας μιας ΣΔΙΤ θα ενισχύσει τη συνέχεια και τη λειτουργία της. Ένα πρόσθετο εμπόδιο παρουσιάζεται όταν τα προς ανταλλαγή δεδομένα είναι μη συμβατά ή εμπιστευτικά λόγω νομοθετικών, οργανωτικών ή τεχνικών ζητημάτων. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι αλλαγές πολιτικής θα πρέπει να στοχεύουν στη μείωση των περιττών εμποδίων στους διαύλους συνεργασίας για την ανταλλαγή δεδομένων (π.χ. με την αποτελεσματικότερη ευθυγράμμιση των διαφόρων βάσεων δεδομένων).

Τέλος, υπάρχει ανάγκη για μέσα πολιτικής (π.χ. πλαίσια) που ενισχύουν την κουλτούρα σύμπραξης, όχι μόνο σε εθνικό, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τέτοια εργαλεία μπορούν να βοηθήσουν την τυποποίηση, τη δημιουργία και τη διαφάνεια των ΣΔΙΤ, χωρίς να το αφήνουν εξ ολοκλήρου στους τοπικούς φορείς. Το παρόν έγγραφο αναφέρεται σε ένα ολλανδικό παράδειγμα, στο οποίο παρέχονται συγκεκριμένες συστάσεις και δράσεις για τη στήριξη των συμπράξεων σε συγκεκριμένους τομείς, καθώς και σε ένα διεθνές παράδειγμα για το πώς μπορούν να συμπεριληφθούν μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες στις ΣΔΙΤ.

Υποσημειώσεις

- 1 ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα: OECD, 2012, 18.
- 2 Ibid., 18-9.
- 3 Ευρωπαϊκή Ένωση, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην Ε.Ε: Λουξεμβούργο: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, 2018, 12-4.
- 4 5Is - CLAIMED Framework - για την κινητοποίηση των φορέων πρόληψης - CRIME FRAMEWORKS.
- 5 ENISA, Good Practice Guide - Cooperative Models for Effective Public Private Partnerships, Λουξεμβούργο: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών, 2011, 45.
- 6 Διεθνές Κέντρο για την Πρόληψη του Εγκλήματος, Παγκόσμια Τράπεζα και Εμπορικό Επιμελητήριο της Μπογκοτά, *Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και κοινοτική ασφάλεια. Οδηγός δράσης*, Καναδάς: Διεθνές Κέντρο για την Πρόληψη του Εγκλήματος, 2011, 89. ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 8.
- 7 Διεθνές Κέντρο για την Πρόληψη του Εγκλήματος, Παγκόσμια Τράπεζα και Εμπορικό Επιμελητήριο της Μπογκοτά, *Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και κοινοτική ασφάλεια. Οδηγός δράσης*, 91-2.
- 8 Ibid., 93. ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 8.
- 9 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Έγγραφο αναφοράς και οδηγίες για τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών: ECPAT International και Down to Zero Alliance (DtZ), 2019, 14.
- 10 Partnering Against Corruption Initiative (PACI), Good Practice Guidelines on Conducting Third-Party Due Diligence, Γενεύη: World Economic Forum, 2013.
- 11 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 11.
- 12 ENISA, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (Ppp) - Συνεργατικά μοντέλα: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών, 2017, 11. Nick Tilley (Ed.), *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, Cullompton, Devon: Willan Publishing, 2005, 735.
- 13 ENISA, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (Ppp) - Συνεργατικά μοντέλα, 13.
- 14 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 10-2.
- 15 Zara Quigg κ.ά., Stad in Europe (Έκθεση αξιολόγησης), Λίβερπουλ: Public Health institute, STAD in Europe, 2019, 45-6.
- 16 Διεθνές Κέντρο για την Πρόληψη του Εγκλήματος, Παγκόσμια Τράπεζα και Εμπορικό Επιμελητήριο της Μπογκοτά, *Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και κοινοτική ασφάλεια. Οδηγός δράσης*, 46, 85 & 93.
- 17 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 9-10.
- 18 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 740- Nicholas Dorn και Michael Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, *Security Journal* 22 (2008), 305.
- 19 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 751. ENISA, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (Ppp) - Συνεργατικά μοντέλα, 32.
- 20 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 14.
- 21 Dorn and Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 310.
- 22 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 750.
- 23 ENISA, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (Ppp) - Συνεργατικά μοντέλα, 32.
- 24 Ibid.
- 25 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 752.
- 26 Nacka Kommun, Πρόληψη του εγκλήματος στη Nacka, <https://www.nacka.se>, 2020.
- 27 James E. Austin, Strategic Collaboration between Nonprofits and Businesses, *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly* 29:1 (2000), 71.
- 28 Μάθετε περισσότερα στο: CORDIS | Ευρωπαϊκή Επιτροπή (europa.eu) , Contactgegevens Coöperatieve Industriële Brandweerzorg met Uitgesloten Aansprakelijkheid | Overheid.nl , Home | Gezamenlijke Brandweer (gezamenlijke-brandweer.nl).
- 29 ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 8.
- 30 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735.
- 31 Διεθνές Κέντρο για την Πρόληψη του Εγκλήματος, Παγκόσμια Τράπεζα και Εμπορικό Επιμελητήριο της Μπογκοτά, *Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και κοινοτική ασφάλεια. Οδηγός δράσης*, 93. Down To Zero Alliance, Effective Ways of Working with the Private Sector (Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα). Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 15.
- 32 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735.
- 33 ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 9.
- 34 ENISA, Οδηγός ορθής πρακτικής - Συνεργατικά μοντέλα για αποτελεσματικές συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 45.
- 35 Διεθνές Κέντρο για την Πρόληψη του Εγκλήματος, Παγκόσμια Τράπεζα και Εμπορικό Επιμελητήριο της Μπογκοτά, *Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και κοινοτική ασφάλεια. Οδηγός δράσης*, 94-5.
- 36 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.

- 37 ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 16.
- 38 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.
- 39 Στο ίδιο, 736.
- 40 Edna Pezard Ramirez, Άρθρο εμπειρογνώμονα <https://www.uia-initiative.eu/>, 2023. BeSecure-FeelSecure Archives - Ευρωπαϊκό Φόρουμ Αστικής Ασφάλειας (efus.eu).
- 41 Irving Fisher Committee, Ifc Report No 1. Ανταλλαγή δεδομένων: Διακίνηση δεδομένων: Ζητήματα και καλές πρακτικές: Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών, 2015, 8-9.
- 42 Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ένωση Ασφάλειας: Σένγκεν: Έναρξη λειτουργίας των ανανεωμένων πληροφοριακών συστημάτων Σένγκεν: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2023.
- 43 John T. Picarelli, *Moving Public-Private Partnerships from Rhetoric to Reality: Circamp / Csaadf Transferability Assessment*, Ηνωμένες Πολιτείες: Εθνικό Ινστιτούτο Δικαιοσύνης (NIJ), 2009.
- 44 OECD, *Enhancing Access to and Sharing of Data*: Παρίσι, ΟΟΣΑ, 2019.
- 45 Αυστραλιανή Στατιστική Υπηρεσία, Πλαίσιο Πέντε Ασφαλειών. Οδηγός εμπιστευτικότητας δεδομένων, <https://www.abs.gov.au>, 2021.
- 46 OECD, *Enhancing Access to and Sharing of Data*: για την επαναχρησιμοποίηση δεδομένων σε όλες τις κοινωνίες.
- 47 Dorn and Levi, *Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu*, 308-9.
- 48 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.
- 49 Dorn and Levi, *Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu*, 305-13.
- 50 ENISA, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (Ppp) - Συνεργατικά μοντέλα, 18.
- 51 ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 11.
- 52 Ibid., 8.
- 53 Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023-2026, Nederland: 2022, 2-3.
- 54 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 737.
- 55 ΟΟΣΑ, Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις αρχές για τη δημόσια διακυβέρνηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, 11.
- 56 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 14.
- 57 Ευρωπαϊκή Ένωση, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην Ε.Ε: 15 & 44.
- 58 Dorn and Levi, *Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu*, 303.
- 59 Ευρωπαϊκή Ένωση, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην Ε.Ε: 49.
- 60 Ibid., 35-8.
- 61 Ibid., 42.
- 62 Dorn and Levi, *Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu*, 312-3.
- 63 Διαβάστε ολόκληρο το έγγραφο με τα δικαιώματα των παιδιών και τις επιχειρηματικές αρχές στο: Τα δικαιώματα των παιδιών και οι επιχειρηματικές αρχές | UNICEF.
- 64 Down To Zero Alliance, Αποτελεσματικοί τρόποι συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα. Background Paper and Guidance for Civil Society Organizations, 5-6.
- 65 Ο Κώδικας, Τι είναι ο Κώδικας;, <https://thecode.org/about/>, 2021.
- 66 Dorn and Levi, *Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu*, 313.
- 67 Ευρωπαϊκή Ένωση, Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην Ε.Ε: 40.

Public-private partnerships in crime prevention

CHALLENGES AND RECOMMENDATIONS

PPP FORMATION

- > **Aligning priorities towards shared objectives:** It is important to clearly define the purpose of the PPP beforehand, in order to establish shared goals and objectives that are workable for all of the partners involved.
- > **Building trust:** A lack of trust, due to existing prejudices, power imbalances or different values and norms, can be avoided through mutual assurance and a basic degree of reliance, for instance by holding regular face-to-face meetings in order to build professional relationships.

PPP WORKING

- > **Efficient partnership relations:** Effective cooperation can be generated by formally establishing clear working mechanisms and a system of communication within the partnership.
- > **Establishing continuity:** Clearly defining the roles, tasks and responsibilities of all partners will enhance the continuity and functioning of a PPP.
- > **Sharing (incompatible) data:** Tailored policy changes should aim to reduce legislative, organisational or technical barriers to data sharing channels.

PPP CULTURE

- > **Partnership-oriented culture:** policy instruments must enhance the standardisation and transparency of PPPs on both national and European level.

Contact details

EUCPN Secretariat
Email: eucpn@ibz.eu
Website: www.eucpn.org

 twitter.com/eucpn
 facebook.com/eucpn
 linkedin.com/company/eucpn